

همبستگی هفتگی

نشریه هفتگی فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی

۱۱۱

۱۸ ژوئیه ۲۰۰۳

۲۷ تیر ۱۳۸۲

HAMBASTEGI

WEEKLY PAPER OF THE INTERNATIONAL
FEDERATION OF IRANIAN REFUGEES

www.hambastegi.org

جمهوری اسلامی زهرا کاظمی را کشت

کیوان جاوید

زهرا کاظمی پنجاه و یک ساله، خبرنگار عکاس و شهروند کانادا که برای مأموریت در ایران بسر می برد بدلیل تهیه گزارش و عکس از اعتراضات مردم ایران علیه رژیم اسلامی توسط دادستانی رژیم اسلامی در تاریخ ۲۳ ژوئن دستگیر و دو روز بعد در بیمارستان سپاه پاسداران به دلیل ضربه هایی که بر سرش وارد آمده بود جانباخت.

صفحه ۲

دستگیرشدگان تظاهرات به مناسبت هجده تیر در آنکارا آزاد شدند!

گزارش از نسرين رمضانعلی

صفحه ۳

نامه لیدر حزب کمونیست کارگری ایران به کیوان جاوید

رفیق عزیز کیوان جاوید
از نامه بسیار محبت آمیز شما در همبستگی هفتگی شماره ۱۰۹ بسیار سپاسگذارم. امیدوارم شایسته همه لطفی که به من کرده‌اید باشم.
کیوان عزیز

با از دست دادن نادر، همان طور که اشاره کرده‌اید، علاوه بر هرچیز، من نزدیکترین دوستم را از دست دادم و غمی بوجود آمد که حتی حالا جرات فکر کردن مستقیم به آن را ندارم. اما نادر آنقدر انسان شریف و دوست داشتنی بود و آنقدر نقش عظیمی در زندگی بسیاری بازی کرد که از دست دادنش برای بسیاری اگر سخت تر از من نبوده باشد ساده تر نبوده است. خود تو یکی از این کسان هستی. اما من واقعا باور دارم که منصور حکمت نمرده است. منصور حکمت در قلب هر کمونیستی که هست و در برق چشم هر کودکی که امید آینده‌ای شاد و پربر را نوید میدهد و در آرزوی هر انسانی که دنیای بهتری را تجسم میکند زنده است. منصور حکمت سگواران و رهروان بیشتری دارد. فدراسیون و نشریه شما نمونه‌ای از این است. دستت را میفشارم و برایت آرزوی پیروزی دارم.

کوروش مدرسی
۱۵ ژوئیه ۲۰۰۳

همبستگی هفتگی

جمعه ها منتشر میشود

سردبیر: کیوان جاوید

ایمیل: javid24@yahoo.com

تلفن: + 44 7730107337

پیست و هفت ماه در انتظار جواب دفتر سازمان ملل در ترکیه

گفتگوی همبستگی هفتگی با علیرضا علیزاده و صادق تراب مستعدی دو تن از پناهجویان متحصن جلوی سازمان ملل در آنکارا

صفحه ۴

آزادی ستیزی سازمان پرایم در هلند

تلخیص از همبستگی هفتگی

فرشاد حسینی

پیشینه پرایم ضدیت در با پناهنده ایرانی شکل گرفته و اساسا باهدف منحرف کردن مبارزات و خواسته های انسانی پناهندگان ایرانی برهبری فدراسیون و حزب کمونیست کارگری ایران طی سالهای ۹۷ در هلند اعلام

موجودیت کرد. این سازمان از هنگام تاسیسش، تا همین امروز خدمات شایانی به وزرات دادگستری هلند برای اخراج پناهندگان ایرانی از هلند انجام داده است. کسانیکه همزمان با رشد و عروج مبارزات پناهندگان ایرانی در سالهای ۹۷ علیه سیاستهای ضد پناهندگی دولت هلند، آشکارا اعلام داشتند ۹۰ درصد پناهندگان ایرانی دزد و قاچاقچی هستند. همانهاییکه که به

دولت هلند چراغ سبز نشان میدادند که پناهندگان ایرانی همه سیاسی نیستند و همه شایسته پناهندگی نمیشوند. این سازمان در آلمان که فدراسیون و حزب کمونیست کارگری ایران پرچم حق پناهندگی برای همه پناهندگان ایرانی را برداشته بود با قدرت تمام به این پرچم و این مطالبه بحق پناهندگان هجوم آورده و پایپای دولت هلند کوشیدند توجیهاتی برای عدم پذیرش پناهندگان ایرانی و اخراج و دیپورت فراریان این نظام سرکوب و اختناق پیدا کرده و آنها را

صفحه ۳

آزادی ستیزی سازمان پرایم

کرد. در نهایت هم فعالین حزب را تهدید کرد که اگر پلاکاردهای خود را پایین نیاورند پلیس را بجانشان می اندازد. سربازان پرایم برای بزرگ کردن پرچمها و پلاکاردهای حزب کمونیست کارگری بسیج شده و به تکاپو افتادند. تعداد زیادی از مردم که پرچمها را درست گرفته بودند حاضر نشدند پرچمها را پایین آورده و تعداد زیادی حتی تعدادی از اعضای کمیته ۱۸ تیر از اینکار و جهاد پرایم علیه احزاب سیاسی بخصوص حزب کمونیست کارگری بشدت انتقاد کردند. موج حمایت مردمی در دفاع از آزادی ابراز وجود سازمانی داشت فضای را میگرفت که اینبار پرایم به پلیس متوسل شده و از پلیس برای پایین کشیدن پرچمهای حزب مدد جست. اما از پلیس هم در مقابل فشار و اعتراض وسیع مردم حاضر، کاری برنیامد. و اینبار هم شکست خورد. پرچمها و پلاکاردهای حزب کمونیست کارگری در دست مردم باقی ماند و نظر بسیاری از خبرنگاران روزنامه ها و تلویزیونها را جلب کرد. شعارهای حزب مانند آزادی برابری و مرگ بر جمهوری اسلامی در طول مراسم توسط صدها نفر فریاد شد. و این نمایندگان جدید و ایرانی سوسیال دمکراسی هم نتوانستند صدای آزادیخواهی و برابری طلبی ایرانیان مقیم هلند را خفه سازد. بسیاری از مردم از مقاومت و پایداری فعالین حزب در دفاع از آزادی تقدیر کردند. و اینبار هم مانند همیشه پرچم واقعی دفاع از آزادی و برابری تنها و تنها در دست حزب کمونیست کارگری ایران بود. اینبار هم جبهه مخالفین آزادی و برابری در خارج شکست خوردند. نه تنها سازمان پرایم بلکه هر جریان و نیروی سیاسی باید بداند که دوران دوران ۱۳۵۷ نیست. حزب کمونیست کارگری ایران یک مدافع جدی و قدرتمند آزادی و برابری است و قاطعانه به مبارزه و فعالیت خود ادامه داده و هیچ نیرویی قادر نیست این جریان را از صحنه سیاسی ایران چه در داخل و چه در خارج حذف کند، یا آنرا در معادلات خود بحساب نیاورد. باور کنید دوران شما بسرآمده است. به سداهای مردم در ایران گوش کنید. فکر دیگری به حال خود کنید. شاید بهتر باشد دیگر به جمع بازنشستگان ورشکسته سیاسی پیوندید.

با سرکوب خونین انقلاب ایران و تحمیل یک زندگی فوق ارتجاعی به مردم، دهها هزار انسان گریخته از دست جمهوری اسلامی، تنها و بدون تشکل راهی بسوی امنیت و آرامش در ورای مرزهای ایران می جستند. متشکل کردن این موج عظیم انسانی حول مدرن ترین و انسانی ترین دست آورده های بشری، دفاع بی قید و شرط از حق پناهندگی مردم ایران و قرار دادن این مردم در کنار مبارزات انساندوستانه و کارگری در غرب علیه راسیسم، فاشیسم و نابرابری اجتماعی، ایجاد سازمانی غیرحزبی و فرامحلی، بدون در نظر گرفتن ملیت، مذهب، جنسیت و تعلق تشکیلاتی را به یک ضرورت فوری تبدیل می کرد. همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی پاسخ منصور حکمت به این ضرورت بود. بقول او: "همه داستان زندگی ما تغییر زندگی انسان است".

منصور حکمت

جمهوری اسلامی زهرا کاظمی ...

دول غربی و خصوصا دولت کانادا چه می گویند؟ بر کسی پوشیده نمانده است که رژیم اسلامی بیش از بیست و پنج سال است که جنایت می کند. کارنامه قتل و کشتار رژیم نه تنها در ایران که در میان مردم جهان زبانزد خاص و عام است. این رژیم نه تنها دست به کشتار مخالفین سیاسی زده است، که به دلایل سربلندی زنان از قوانین اسلامی آنها را سنگسار کرده؛ که جوانان را بخاطر لذت بردن از جوانی خود زندانی و اعدام کرده؛ که کارگران را به دلیل اعتراضات شان به گلوله بسته است و اقلیتهای مذهبی را به اتهام "جاسوسی برای بیگانگان" به زندان انداخته و با تهدید به اعدام جسم و جانشان را به تباهی کشانده و در موارد زیادی اعدامشان کرده است.

رژیم اسلامی برای هر روز سرپا ماندنش ناگزیر از بکارگیری ماشین کشتار و جنایات بی شمار علیه مردم ایران است. این را ما کمونیستها و آزادیخواهان همیشه می دانستیم و تنها راه رهایی مردم ایران از شر این رژیم ضد بشری را سرنگونی اش اعلام کرده ایم و به درازای عمر این رژیم برای بزرگ کشیدنش با آن جنگیده، زندانی و کشته داده ایم و قدم به قدم این رژیم را وادار به عقب نشینی کرده ایم.

دول غربی، اما، از هیچ تلاشی

که در مقابل اعتراضات مردم ایران از هر حربه ای استفاده خواهد کرد. دولت کانادا بی شک تلاش خواهد

کرد که برای منافع دیرپاتر و حیاتی تری این تراژدی را بایگانی کرده و از خاطره ها بزدايد. اما مبارزه ما مردم ایران و سازمانهای مدافع حقوق انسانی می تواند و باید کاری کند تا رژیم اسلامی نتواند با بند و بست با دول غربی بر جنایاتش سرپوش گذاشته و آنها را به فراموشی بسپارد. رژیم اسلامی در منگنه مبارزات مردم هر روز بیش از گذشته به ورطه نابودی سوق داده می شود. باید در کنار همه خواستهای انسانی و آزادیخواهانه مردم ایران خواست برحق محاکمه سردمداران رژیم اسلامی را نیز بیش از همیشه فریاد بزینیم و مانع معامله گری دول غربی با جمهوری اسلامی گردیم. این رژیم باید سرنگون شود و همه کسانی که دست به جنایت زده اند محاکمه و مجازات گردند. جمهوری اسلامی در قبال قتل زهرا کاظمی مسئول است و به همین دلیل سران آن باید در دادگاه های بین المللی پاسخگو باشند. اولین اعتراض قابل قبول دولت کانادا اخراج سفیر جمهوری اسلامی از کانادا و فراخواندن سفیر خود از ایران است. این خواست را باید با اعتراضات وسیع خود به دولت کانادا تحمیل کرد.

برای حفظ رژیم فروگذار نکردند. تا جا داشت و دارد سعی می کنند این جلادان را از زیر ضرب مبارزات مردم خارج کنند و عمر بیشتری برایش بخرند تا همچنان سرپا مانده، جنایت کند و منافع دول غربی را در برابر آزادیخواهی و رهایی مردم از فقر و استبداد پاسداری کند. خصوصا بعد از روی کار آمدن خاتمی، دول غربی نه تنها او را منتخب مردم و رژیمش را به این اعتبار مشروع و قابل دفاع دانستند، که حتی در خوشخدمتی به این رژیم و در ضدیت با ده ها هزار پناهجویی که از این کشورها تقاضای پناهندگی کرده اند، بیشرمانه اعلام کردند دمکراسی در ایران نهادینه می شود و "پرزیدنت خاتمی" زندگی را برای همه امن کرده است؛ که دیگر مشکلی برای ایرانیان نمانده است تا به آنها حق پناهندگی تعلق گیرد. حالا که یک شهروند کانادایی بعد از دو روز ربوده شدن به شکل فجیع ای به دست جنایتکاران اسلامی به قتل رسیده است دول غربی و از جمله دولت کانادا چطور می توانند سرشان را بلند کرده همچنان به مردم ایران و ده ها هزار پناهجو بگویند دولت خاتمی در جهت نهادینه کردن دمکراسی گام بر می دارد؟

رژیمی که حتی نمی تواند برای حفظ ظاهر و عوامفریبی که شده از کشتن یک شهروند غربی چشم پپوشد دیگر باید برای همه مردم جهان معلوم و آشکار کرده باشد

آزادی، برابری، مرگ بر جمهوری اسلامی!

دستگیرشدگان تظاهرات به مناسبت هجده تیر در آنکارا آزاد شدند!

روز ۹ ژوئیه برابر با ۱۸ تیر در مقابل دفتر سازمان ملل تظاهراتی در حمایت از مبارزات مردم ایران برگزار گردید که خبرنگاران زیادی حضور داشتند و از کانالهای سراسری تلویزیون ترکیه این تظاهرات پخش گردید. شرکت کنندگان این تظاهرات که اکثر پناهجویان فراری از جمهوری اسلامی بودند، با شعار مرگ بر جمهوری اسلامی و زنده با آزادی و برابری حمایت خود را از مبارات مردم در ایران اعلام کرده و در عین حال نفرت عمیق خود را از نظام کثیف اسلامی ابراز داشتند.

روز جمعه ۱۰ ژوئیه برابر با ۲۰ تیر ماه مهدی حسینی یکی از فعالین این تظاهرات که برای امضا به پلیس محلی مراجعه کرده بود دستگیر شده و پلیس تلاش می کند تا سریعاً او را به ایران دیپورت کند. فعالین فدراسیون و حزب کمونیست کارگری ایران زمانی این از واقعه مطلع می شوند که کمتر از دو ساعت وقت

برای جلوگیری از دیپورت وی و شش پناهجوی دیگر مانده بود و ماشین پلیس جهت دیپورت این پناهجویان آماده شده بود.

فعالین فدراسیون و حزب در ترکیه مجموعه ای از اقدامات را در دستور خود گذاشته و همزمان و همانگ با اقدامات این دوستان در ترکیه، فدراسیون از سراسر دنیا با تلفن‌ها و فاکسهای اعتراضی خود سیاهیهای دولت ترکیه را محکوم کردند و خواهان آزادی فوری دستگیرشدگان شدند و در متوقف کردن حکم دیپورت آنها مجموعه آکسیونهای اعتراضی و هماهنگ علیه دولت ترکیه و علیه بی تفاوتی دفتر سازمان ملل در آنکارا سازمان می دهند که در نهایت سرکنسولگری شهر برلین در آلمان تعهد می کند تا یک ساعت دیگر مهدی حسینی و همراهانشان را آزاد خواهد کرد. به این ترتیب کمتر از یک ساعت بعد مهدی حسینی عضو فدراسیون و حزب کمونیست کارگری ایران

و همراهان وی آزاد گردیدند.

همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی ضمن اعلام انزجار از سیاست دولت ترکیه مبنی بر ممنوع کردن فعالیت سیاسی برای پناهجویان و بی مسئولیتی دفتر سازمان ملل در ترکیه در قبال خطری که پناهجویان را مورد تهدید قرار میدهد، این پیروزی را به همه آزادیخواهان و خصوصاً به پناهجویانی که در شرایط سخت ترکیه دست به اعتراض علیه رژیم ضد انسانی جمهوری اسلامی زده اند صمیمانه تبریک گفته و یک بار دیگر تاکید می کند در صورت متحد بودن می توان دولت ترکیه و سازمان ملل در ترکیه را به عقب نشینی های بیشتر وادار کرد.

نسرین رمضانعلی دبیر تشکیلات

همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی
۱۵ ژوئیه ۲۰۰۳

آزادی ستیزی سازمان پرایم

بصورت حزب و فدراسیون و پناهندگان پرت کنند. این سناریو همان موقع با اعتراضات و تحصنهای سراسری و زنجیره ای پناهندگان به حاشیه رانده شد. حتی حنایشان پیش دولت و وزارت دادگستری هم رنگی پیدا نکرد و تحت فشارهای مبارزات پناهندگان دولت هلند عقب نشست. بسیاری از پناهندگان ایرانی که این سازمان آنها را دزد و قاچاقچی مینامید و میخواست توسط پلیس هلند راهی ایرانانشان کنند از حق پناهندگی برخوردار شدند. دولت مجبور شد علیرغم میل و تلاش پرایم ایران را ناامن اعلام کند. پرایم همراه با دولت هلند شکست سیاسی سختی خورد و احمد پوری مسئول این سازمان به گوشه ای رفت تا باز به بررسی و مطالعه تضادهای اصلی و فرعی که در این برهه نیز به سنگ خورده بود، بپردازد.

پرایم در تظاهرات ۱۸ تیر هلند

مدتها پیش توسط تعدادی از جوانان آزادیخواه ایرانی در هلند کمیته ای تشکیل شد تا تدارک یک تظاهرات عمومی در همبستگی با مبارزات دانشجویان و مردم ایران در هلند را ببیند. یکی از مسئولین این سازمان اعلام داشت از حدود دو هفته پیش ما با تهدیدات و فشارهای مختلف پرایم روبرو شدیم. شدت تهدیدات بحدی بود که بیم آن داشتیم که این تظاهرات به یک درگیری خونین بیانجامد. از اینرو تصمیم گرفتیم همکاری با پرایم را پذیرفته تا مانع وقوع اتفاق غیرمترقبه ای که پرایم تهدید کرده بود شویم. و بالاخره سازمان پرایم بدینگونه وارد میدان میشود. (البته این تغییرات را در تیم سازماندهندگان تظاهرات ۱۸ تیر و حتی در

متن فراخوانها و اطلاعیه های کمیته ۱۸ تیر و پرایم دید). در حالیکه کمیته ۱۸ تیر در فراخوانش اعلام کرده بود که به هیچ گروه و حزبی وابسته نیست، پرایم وقتی خود را به زور به این کمیته تحمیل میکند در فراخوانش حکم جهاد ممنوعیت حضور سیاسی احزاب را مطرح کرده و اعلام میکند که هیچ حزب و گروه سیاسی حق آوردن پلاکاردها و پرچمهای سازمانی خود را ندارد. این سازمان که هنگام روی کار آمدن خاتمی قند در دلش آب شده بود حتی در اطلاعیه فراخوانش هنوز از خاتمی بعنوان منتخب مردم نام میبرد. مزه طعم گس دوران طلایی خاتمی هنوز در دهان پرایم مانده است و آنرا حتی امروز نیز نمیتواند از یاد ببرد. پرایم با همان رسالت رنگ و رو رفته بمیدان میاید. ورود پرایم به صحنه جدید کاملاً نمایان بود که باهدف زیر آب زدن دوباره کمونیستها و حزب کمونیست کارگری صورت میگیرد. پرایم بشدت بیم آن داشت که حزب کمونیست کارگری ابتکار عمل را در دست گیرد. هرچه تبلیغات حزب برای جلب افکار عمومی و کشاندن طیف وسیعتری از مردم شدت میگیرد. تحرک آنها برای بدست گرفتن مسئولیت کامل برنامه تظاهرات بیشتر میشود. نفس تلاش برای کسب هژمونی البته قابل انتقاد نیست. این حق هر سازمان و جریان سیاسی است که برای تحکیم و گسترش هژمونی خود تلاش کند. اما پیشبرد این سیاست با تهدید و ارعاب و با قیمت حذف سازمانها و احزاب سیاسی آنها با متد دوم خردادی چیزی است که باید افشا شود. اعضای کمیته ۱۸ تیر وظیفه سنگینی در قبال افشای آنچه بر آنها گذشت دارند. نحوه اجرای برنامه تظاهرات توسط سازمان

مصاحبه با علیرضا علیزاده پناهجوی متحصن در ترکیه

شماره کیس: A-7561

در عرض ۱۵ روز پناهجویان شهر ما طی نامه هایی حمایت خودشان را از من اعلام نمودند و همینطور سازمان پیکار بار دیگر مرا مورد تائید و حمایت قرار داده و چندین انجمن و

سازمان مدافع حقوق بشر از سوئد و کانادا و در داخل ترکیه سازمان حقوق بشر و خوب کمونیست ترکیه قول همکاری به من دادند.

در طی اقامت ۲۷ ماه به عنوان یک پناهجو و یک کمونیست همیشه در جنبش پناهجویی فعال بودم و به پروسه مبارزاتی خود عمق بیشتری دارم. از حزب کمونیست کارگری که دارای تشکل سازمانی مشخص در دفاع از پناهندگی به نام فدراسیون است و از تمام سازمانهای دفاع از زندانیان سیاسی چپ ایران و سازمانهای مدافع حقوق بشر مورد حمایت قرار گرفتم.

با این وجود سازمان ملل در ترکیه هنوز جواب مشخص و روشنی به من نداده است و من مصمم تا کسب حق پناهندگی خود به این اعتراض ادامه دهم. همینجا از همه آزادیخواهان، زندانیان سیاسی سابق، سازمانهای سیاسی و در کل از همه مدافعین حقوق انسانی و پناهندگی تقاضا می کنم با حمایت از ما به سازمان ملل نشان دهند که ما تنها نیستیم.

آزاد زیستن منع می کرد و کوچکترین حقوق اجتماعی و سیاسی را از من سلب می نمود. بار دیگر آرمان آزادی خواهی و نجات بشریت و باورم به سوسیالیسم را با تلاش و کوشش خود در حزب کمونیست کارگری به عرصه فعالیت گذاشتم و ناگزیر از دست حکومت گریختم و به سازمان ملل "پناه" آوردم ولی با وجود ارائه مدارک و تائیدیه های مختلف و مستند و خطرات موجود در ایران حقوق پناهندگی من نادیده گرفته شد و ۲۷ ماه است که در بلا تکلیفی بسر می برم و رفیق همزم من صادق تراب مستعدی در این مدت دچار آسیبهای روحی و روانی و جسمی عمیق گشته. به واسطه سالگرد رهبر بزرگ جنبش کمونیسم کارگری منصور حکمت، کسی که مارکسیسم واقعی را از آنان آموختم مارکسیستی که نقد تمام ارکان فکری، اجتماعی و اقتصادی نظام سرمایه داری است اعتراض خود را از تاریخ ۷ ژوئن ۲۰۰۳ شروع نمودم و جلوی دفتر سازمان ملل در آنکارا مصمم و با اراده خواستار شناخته شدن به عنوان پناهنده و کسب قبولی هستم و به عنوان یک فرد سیاسی تا با کسب قبولی خودم دولت جمهوری اسلامی را محکوم و در سطح دنیا افشا نمایم.

همبستگی هفتگی لطفا خودتان را معرفی کنید و بگویید چند مدت است که در ترکیه تقاضای پناهندگی دادید و شما به چه منظور بیش از ۱۵ روز است که در تحصن به سر می برید. ضمناً بگویید خواسته های شما چیست و چقدر توانستید به این خواستها دست یابید؟

علیرضا علیزاده هستم و همراه پناهجوی دیگر به اسم آقای مقدم به مدت ۲۷ ماه است که از ایران گریختم. باید بگویم من از حکومت مذهبی و ننگین جمهوری اسلامی ایران گریختم، از بی حقوقی سیاسی، تبعیض، تعقیب، شکنجه و زندان گریختم. از دوران جوانیم به آرمان انسان دوستی خود پاسخ می دادم و خواهان ایجاد جامعه ای آزاد و انسانی بودم و رسیدن به این چنین جامعه ای را در نابودی رژیم می دیدم و به فعالیت سیاسی با سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر پرداختم و بر اثر فشار و اختناق از شهر خود گریختم و به تهران رفته و در جنبش کارگری به تلاش و فعالیت پرداختم ولی متأسفانه دستگیر شدم و چندین سال در زندانهای اوین و قزل حصار مورد شکنجه جسمی و روحی قرار گرفتم و بعد از آزادی هم از زندان سایه شوم اسلام سیاسی و دیکتاتوری حکومت مرا از

سازمانهای که در ترکیه هستند از ما حمایت کردند. باید بگویم برای ما دل گرم کننده است که در این مبارزه تنها نیستیم.

مصاحبه با صادق تراب مستعدی پناهجوی متحصن در ترکیه

من همینجا از تمامی آزادیخواهان و مبارزین و سازمانهای انسان دوست و مدافع حقوق پناهندگی می خواهم نامه های اعتراضی خود را به یوان ترکیه و همچنین دفتر مرکزی سازمان ملل در ژنو فاکس یا ایمیل نمایند و ما را تنها نگذارند

شماره کیس: T-1338

**نامه های حمایتی خود را
به شماره فاکس و ایمیل
زیر ارسال کنید.**

شماره فاکس یوان ترکیه:

00903124412173

شماره ایمیل های یوان در ترکیه:

corabati@unhcr.ch
turan@unhcr.ch

همبستگی هفتگی عکس العمل – یوان و دولت ترکیه نسبت به این اعتراضات چگونه بوده است آیا شما توانستید به موفقیت های دست یابید

صادق تراب مستعدی باید بگویم طبق معمول ما را سر می دواند و به ما وعده سر خرمن می دهند که ما نیز مصرا نه به اعتراض خودمان ادامه می دهیم.

همبستگی هفتگی در این اعتراض که شما شروع نمودید آیا تا به حال سازمانها و شخصیت های مدافع حقوق پناهندگی و انسان دوست شما را مورد حمایت قرار دادند؟

صادق تراب مستعدی این اعتراضات بطور روتین مورد حمایت بی دریغ پناهجویان شهر آنکارا بوده و سازمانهای زیادی از ما حمایت کردند. از جمله فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی که با تمام قدرت در ترکیه ما مورد حمایت خود قرار دادند و امروز از طریق همبستگی هفتگی صدای اعتراض ما به گوش صدها هزار انسان آزادیخواه می رسد و همچنین چندین نهاد و سازمان جهانی و

همبستگی هفتگی لطفا خودتان را برای خوانندگان همبستگی معرفی کنید.

صادق تراب مستعدی هستم که مدت ۲۷ ماه است در ترکیه تقاضای پناهندگی دادم و متأسفانه تاکنون جوابی دریافت نکردم و با بی توجهی سازمان ملل در ترکیه روبرو شدم من جانم در ایران در خطر است و برای همین دست به اعتراض علیه سیاستهای یوان زدم.

همبستگی هفتگی شما بیش از ۱۵ روز است در اعتراض به بی توجهی – یوان – در ترکیه در اعتراض بسر می برید عکس العمل – یوان – چه بوده.

صادق تراب مستعدی خواسته های ما چیزی به جزء حقمان نیست که هر لحظه توسط این مجریان قانون زیر پا گذاشته می شود. ما همچنین با سه خواست روشن این اعتراض را شروع کردیم حق پناهندگی برای ما فراریان از جهنم جمهوری اسلامی ایران کشور امنی برای فراریان از جمهوری اسلامی نیست انتقال سریع ما به کشور ثالث